

Spørgsmaalet til nærmere Undersøgelse i et Udvalg, kunde, hvis der var Anledning dertil, tage ethvert af de Ord i Munden, som det ærede Medlem har oplæst.

**Nimestad:** Dette Sidste skal jeg ikke indlade mig paa, idet jeg skal overlade til det ærede Medlem for Odense Amt 3die Valgkreds (N. Andersen) selv at svare derpaa. Hvad selve Sagen angaar, da foreligger der jo dels et Forflag til Beslutning om at nedsette et Udvalg til at undersøge de Spørgsmaal, som den under 1ste Juli 1874 oprettede Kjøbekontrakt om Frederiks Kirkeplads foranlebig, og dels et Forflag om til dette Udvalg at henvise Spørgsmaalet om Overstridelserne ved det nye kongelige Theater. Hvad det Første angaar, som jo var det oprindelige Formaal med det fremkomne Forflag om et Udvalgs Nedsettelse, da erkjender jeg ganske vist, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der motiverede Forflaget, tilbøds indviede det Løfte, som han gav om ikke at komme dybt ind paa Sagen; men jeg kunde dog rigtignok have ønsket, at han her, hvor det kun gjaldt om at foreslaa et Udvalg nedsat, vilde i en mindre Grad, end han gjorde det, have foregribet det Resultat, som han mente, at man maatte komme til. Da det ærede Medlem nu er kommen ind paa denne Sag, saa maa jeg sige, at det rigtignok forekommer mig, at der her aldeles ikke foreligger noget Retsspørgsmaal. Det vil sige, det foreligger jo ganske vist altid ved enhver Handling i Verden et Retsspørgsmaal, forsaavidt som man jo ved en hvilken som helst Handling af et Menneſte kan spørge om dens Forhold til Retsordenen, men at der her skulde foreligge et tvivlsomt Retsspørgsmaal, det kan jeg ikke indse. Det er mig aldeles umuligt at se, at der kan reises nogen begrundet Tvivl om Regjeringens fulde Berettigelse til at afflutte den Handel, som den har affluttet angaaende Marmor kirken. Jeg skal imidlertid ikke nærmere komme ind paa at begrunde dette, som det forekommer mig meget klare Spørgsmaal; men da det nu har viist sig, at Finantsudvalgets Medlemmer desuagtet, imod min Formodning, dog nære en saadan Tvivl, saa kan man jo ikke have noget Serdeles at indvende imod, at de forsøge paa at faae denne Tvivl klaret gennem et andet Udvalg. Det forekommer mig rigtignok, at Finantsudvalget nok selv kunde have forsøgt paa at faae Sagen klaret og at komme paa det Rene med, hvilke Skridt det derefter vilde beslutte sig til, men naar Udvalget ikke i den korte Tid, som det har haat til at afgive Betænkning over Finantsloven, har kunnet komme paa det Rene med dette Spørgsmaal, saa faaer man jo at finde sig dert, og saa kan det jo være rimeligt, at det søger at flyde alle saadanne Spørgsmaal, som det anser for vanskelige, over til et andet Udvalg. Som Følge heraf me-

ner jeg ikke, at der er nogen Grund til at udtale sig imod det Forflag, som nu her er fremkommet. Forsaavidt som Forflaget ogsaa gaar ud paa, at det samme Udvalg tillige skulde beskæftige sig med Spørgsmaalet om Theateroverstridelserne, saa vil jeg sige, at det i og for sig kunde synes rimeligt, at to saadanne Sager bleve behandlede hver for sig, men at der dog ganske vist ogsaa kan anføres Grunde for at samle dem under Et. Af Hensyn til Udvalgets Tid vil der ikke være Noget iveien derfor, thi Sagen om Marmor kirken kan jo umuligt forarsage Udvalget mere end et godt Kvarter eller høist en lille halv Times Arbeide, saa at der vistnok vil være fuldkommen god Tid for Udvalget til ogsaa at beskæftige sig med den anden Sag. I Sagerne indbyrdes Forhold ligger der jo heller ikke Noget, som kunde være til Hindring derfor; tværtimod kan man jo sige, at der virkelig er en vis indre Forbindelse tilstede imellem disse to Sager, idet jo Spørgsmaalet, forsaavidt det angaar Theatret, netop dreier sig om, hvorvidt Ministeren burde have fuldført dette, eller om han burde have fremkaldt en ny Marmor kirke. Jeg tror derfor, at disse to Sager meget godt kunne passe sammen i eet Udvalg, og jeg skal derfor stemme baade for Ændringsforflaget og for selve det derved forandrede Hovedforflag. Det er mig ganske vist ikke fuldkommen klart, hvad det er Forlagsstillernes Mening, at Opgaven skal være for dette Udvalg, indtagen at klare de Tvivl, som Finantsudvalget ikke har kunnet faae Tid til at klare; men jeg antager, at Meningen maa være, dels at Udvalget skal afgive Betænkning over disse to Sager, og dels at det skal gjøre Forflag enten til at anlægge Rigsretsanklage eller til — hvad der jo ogsaa kan blive Resultatet — at lade Sagen hængelig til Statsrevisionens Undersøgelse, eller endelig til — og da navnlig for Theatrets Beskæmmende — nu ved 3die Behandling af Tillægsbevillingsloven at give Bevillingen af Theateroverstridelsen, hvad der blev negtet ved 2den Behandling, men med Hensyn til hvilket jo ikke endelig Beslutning foreligger fra dette Things Side. Det, formoder jeg, maa være Hensigten dermed, men klart er det ikke. I hvert Fald finder jeg ikke Grund til — hvad der ganske vist ogsaa vilde være unyttigt fra min Side — at modsætte mig dette Forflag.

**Hall:** Det undrer mig egentlig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sjøler sig saa glad ved de Udtalelser, der falder fra det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen). Han mente, at der dertil laa en Bestyrkelse af, at der paa et tidligere Tidspunkt, nemlig i 1871—72, er gjort Skridt fra Udvalgets Side, som fik en vis Afslutning fra Things Side, og som gik ud paa, at man holdt paa, at den Sum, der blev bestemt, ikke maatte overstrides. Det er ganske vist, at man allerede